

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma; cada número.....	0'05	cèn.ª pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65	»
Un any.....	2'60	»
Per dotzenes.....	0'45	»
Num.ª atrassats (des 2.ª tom.....	0'06	»
Id. id. des 1.ª tom.....	0'07	»

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI T'É VENT Á SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

Fòra Palma. Dins Mallorca.....	3 mesos....	0'85
1 any.....	3'25	
Dins España.....	3 mesos....	1'00
1 any.....	3'50	
A Ultramar y s'Estrangè.....	3 mesos....	1'00
1 any.....	5'50	

ELS RETRATOS DE LA SALA.

Estavam y estám molt conformes amb sa bona costum de treure a n'es públich els retratos de La Sala, y voldríam que no n'hi faltàs cap d'els qui heu mereixen y deurían estarhi: estám molt acordes amb sa bona costum d'ostentarlós ordenats en aquella fatxada... y molt quantre el no treurerlós els dies que s'acostumava, perque es ferhó era un obsèqui a sa séua memòria, se recordava fentsè pública sa séua virtut, y era un ecsemple digne d'imitació. Ara, es pòble may los veu, còm no sia que puig a n'es Saló per còsa de quintes, ó per ilustrarsè escollant els discursos que se fan a ses sessions públiques, ensays d'oratória parlamentaria, ó sia planté d'oradós per lluirse un día a n'els palaus del Congrès ó Senat a la vista de la patria y de tota l'Europa.

¡Qu'hey farèm! fa una temporadeta qu'axò d'els retratos 'par que vaja un poch de rota batuda: per ara els vents pareix que bufan d'altre rumbo, y heu hem de prendre axí còm mos ho donan, y fòris; qui en té part ó tota sa culpa, que call, y qui l'ha feta que l'engrons. Y may se deixa senti més sa falta d'els retratos qu'es dia derré del any, ó sia es de s'aiversari de sa Conquista de Mallorca que de cad'any pèrd en lloch de millora.

A pesá d'axò, referent a còm s'ha fet fins ara per formá aqueixa *galeria de Varones Ilustres*, y per si acas quant la còsa gir, qu'es possible, y se torn a procehí fentnè de nous, que tot podria essè, hey trobám qualque còsa que di: y a n'es nòstro veure s'hi hauria de posá un poch de compostura.

Primera. Mos pareix de molt mal efecte, y que no fa *guerrero* còm sòlen dí, axò d'agafá *Varones Ilustres*, maparlós, y posá s'estampa penjada a La Sala quant ells encara son vius, y se passeljan. L' immortalitat dona *golpe* quant son mòrts, molt més en particulá entre nòltros españòls, y mallorquins, que fins qu'han fet *cuch* ningú se sòl

prendre es trabay de pensá si valen tres tresetes, y molt manco si son persones que no hajan sentat plassa de baladrés; y no s'han fets séus dues dotzenes de *amigos* que los breveljan: axò de penjarlós mentres son vius tira molt a lo ridícul, y llavò podria succehí, perque Sant Pau que la sabia llarga, ja heu digné, *que qui está dret pòt caure*, que un de aquests *Varones* fés una betlandina gròssa, una porcada d'aquelles que no pòren passá per cap d'estil (maldament en passen moltes y gròsses) y l'haguessen de despenjá... ¡quin apuro! encara que 'm digan que n'hi han penjat, y despenjat, y cremat... y tornat penjá... ¡vaja! no está bé: axò no han d'essè còses de riure, ni de fernè comèdia: ni els de La Sala, amb assumtos d'aquests han d'obra còm babaluets.

Segona. També pareix que fins ara no hey han tengut lloch còm assalariat sinó aquells que s'havían distingit amb uns pòchs concèptes, encara que molt bons, tals son els de santedat ó grans virtuts, qualque còsa dins es ram de lletres, un poquet d'Historia, de Governadós de la Mitra y Bishes per amunt, y de General en avant: el temps dugué que s'hi penjassen uns quants *Varones Ilustres* per sa séua significació política... axò a n'es nòstro veure no va essè còsa ben pensada, y d'aqueixa casta may se n'hi hauria de posá cap ni un, ni d'una part, ni d'altre, perque quant no los fassa mal res més que ses riayes d'els de quantre partit.... ja los basta. Tampoch s'hi haurían de posá els declarats fiys adoptius de la Ciutat de Palma, ni de la Provincia, perqu'encara que sia hò axò de distingí als qui en sían mereixedós p'el bé que mos hajan fet, el maparlós per posarlós a La Sala podria da lloch a que creguessen qu'hem hagut de cercá gent de fòra casa, còm si aquí no 'n tenguessem d'ilustríssims, y ecseel-lentíssims, y casi casi eminentíssims... que 'n porèm fé gavelles... Per axò hauria d'essè condició, requisit precís, havè nascut a n'el mateix territori.

Tercera. Creym que no han d'essè sòls aquests mèrits els mereixedós de semblant honra. Nòltros no heu sabèm

dí bé, però tenim es coratge de dirhó clá y llampant: a General s'hi pòt arribá per distints escalons, ciència a n'el ram, valor, honradès y fidelitat, mèrits y serveys, antiguedat, bona sòrt, y a vegades qualque campanya devés... Girona: a Governadó de la Mitra, y fins y tot a Bisbe, també s'hi pòt arribá per varies circumstancies, y sens'essè ploma de cap d'ala; uns galons, ó una massa heu pòren posá a qualsevòl, s'han vists cassos, y axí pòt essè un hòmo que vá duguent aquells distintius y res pus: altres còses, son figures d'altre sostre: a virtuts y a santedat ja es còsa de més rivets, y un poch més mal de fersè, perque.... no impòrta doná moltes explicacions.... estenèu la vista, y conta: a sabiduría, però de bòn-de veres.... axò no mos fa còure els uys, y mos creym franchs de que mos pugan agafa per maparmós y penjarmós: y còm per aquesta banda no som part interessada, y s'interés no mos cèga, per axò en parlám.

Quarta. Suposat que d'una cinquentena d'ans a n'aquesta part s'ha amollat un poch s'escota en banda, conven-dria que se fés una mitja triadella: a fi de que dita distinció fòs de vertadé y gran mèrit, convendria que d'aquí en avant, al manco, no se fés tant a la babellana; perque seguint de tal manera, ó s'en haurán d'arreconá molts, ó no hey haurá parets a bastament. Figuremós si los pegás s'idèa de posarhi els retratos de tots els qui sían Batles y Tinentes de Batle encarregats de s'Alcal-día! ¡Si n'hi hauria esplet de *Varones Ilustres*!!!

Basta de còses a dí, deixantnè un grapat dins es tinté.

Si pensássem essè escoltats proposaríam a lo Ecseel-lentíssim Ajuntament de la Molt Nòble y Lleal Ciutat de Palma, que d'aquí en avant se continuás sa bona costum de mostrá a n'es pòble els retratos d'els qui procuraren es bé y s'honra des nòstro país, però per mer-eixe tan nòble distinció se formás una espècie de procés, se procehís amb judici contradictòri, a mòdo d'axí còm diuen que se dona sa creu de Sant Fernando revoltada de corona de lloré, *por*

bien probado; ó per l'estil de com se fan ses canonisacions d'els benaventurats; encara qu'anés una miqueta més à la jaujera ja bastaria. D'aquest mōdo se podria coneixe amb més certesa, mentres es mal esperit no s'hi tiràs p'es mitx, qu'els qui arribassen à tal honra n'erant vertaderament mereixedós.

Si hey passám revista veurèm... sens qu'axò vulga dí que n'hi haja de sòbra... que n'hi falan molts que deurían estarhí; perque creym que dins molts de rams des sebre humá hey ha hagut alguns homos notables y en grau superiò, sens cap classe de dupte; y si no heu creys passau revista, aficaúvós per dins lo atrevit y agosarat de sa navegació, y trobarèu una gròssa partida de capitans de barco qu'encara que no duguessen galons ni entorxats no era sinó perque no eran de trōpa, però eran bōns marinos: dins els coneixements del comers, giro, y cōses d'axò qu'ara es diu banca, que parl s'antiga nēstra institució comercial; y basta dí qu'els inglesos, que n'entenēn, ne prengueren nōta per aclarhí, no se quē, però era per una cōsa d'aqueixes: en quant à s'industria y fabricació tampoch quedariām molt enrera, y de fa uns quants ańs, en teixits, fusteria, sobre tot, y altres, podriām trēare un floret de menestrals industrials de lo més alt de punt: si pegám p'el ram de s'agricultura y conrons cōm producte de primeres matēries s'en podria fé una llista que ni deu rosaris bastariām per contarlos: dins es ram de ses Belles Arts també s'hi podria espigolá qualque coseta.... homos lletruts, *literatos*, poetas, cronistes, músichs, compositós, arquitectos, pintós, escultós ó tallistes, tot lo que cap dins es caracte de que tractám...

També seria molt convenient fé indagacions y averiguacions per sebre qui va essé es qui dugué aquí els tarongés; qui poria essé es qui dugué sa primera llevó ó sarment de parra; qui fé sembrá ses patates, (d'aqueix heu sabēm, y també sabēm qu'els pagesos se rigueren d'ell, y de totduna no'n volían menjá, diguent que no eran porchs.... axò no fa molts d'ańs) es qui dugué els moniatos, es qui dugué es primé piñol de *níspero*, també el coneixēm y encara es viu.... es qui dugué ses carabasses.... cōsa qu'ha donat nōm y celebradat à los pōbles de Muro y Sa Pobla... amb el qui dugué es primé porch, que no degueren vení nadant, ni degué essé tampoch generació espontánea... amb el qui enseña es mōdo d'engreixarlós; amb el qui millorá sa casta d'els gorans.... per aquí, per aquí s'en hauriām de cercá uns quants de *Varones Ilustres* perque molt de bé y profit donaren à Mallorca.

Se dirá que no se tenen els séus retratos, quant y tot se pogués afiná qui foren: en casos axí se trēuen fōrses de flaqueza, y no per axò s'ha de pèrdre. ¿No s'hi han posat molts de cuadros de

invenció del qui los ha pintats? Es ben segú que s'assemblan cōm un òu à una castaña; ydò, d'aquí à cent ańs, per ventura molts se pensarán que los retratāren demunt *fotografias ampliadas*, y qu'allò era sa séua mateixa positura.

També s'hi porían posá à dita galeria alguns Senadors del Reine, y uns quants Diputats à Corts, d'aquells que teniā se prebenda cōm si fos *collada*, y que fēren bé per la provincia tot quant pogueren, y de res per ells s'aprofitaren: alguns Batles notables en circumstācies perilloses, ó per sa séua bōna administració, ó per ses millores que feren; Presidents de sa Diputació Provincial ó de sa Comissió permanent; d'aquells que per semblants cōses pareixen tayats de lluna, y que tant si comandan blanchs cōm negres, vermeys ó verts, sempre son els emprats, y per tots sa casaca los vé bé.... prōva evident y clara de que son bōns.

Axò son descuyts massa grōssos, y convé posarhí remey. La veritat, s'en trobariām uns quants que mereixen penjá à La Sala y mostrarlós à n'es públich à lo ménos un día cad' ańy, y aquest podria essé es del aniversari de sa Conquista.

TONI TRÒ.

SSES ATLOTES.

COM HAN D'ESSÉ PER CASARSÉ

*Sa qui té docilitat,
Amor prōpi y pundonor,
Bōn cōr, puresa y candó,
Senzillēs y castedat;
Obediēcia y caridat,
Reservament y prudēcia,
Amor à s'estudi y ciēcia,
Fanderia y devoció,
Abarca es tresò milló
Y tendrá el Cèl per herēcia.*

Si sa grata melodia
D'un armoniós concèrt,
D'un cōr abatut despèrt
Sa ternura y s'alegría;
Amb molta més valentía
Aplaca es cōr ecsaltat
D'el marit qu'ecsasperat
Está à vōltes de los mals
Que mos assotan fatals,
Sa que té docilitat.

Aquella que'n sortí el Sòl
Sacudeix sòn y peresa,
Y tota sa casa adesa
Rebent, y heu fa bé amb un vòl,
Y de ses feynes no's dòl,
Sinó que les fa amb fervor;
Y si arriba à posá amor
No's à ignorant ó bandera,
Si à hòmo amb art ó carrera,
Té amor prōpi y pundonor.

Brilla més que clara estrella
Y alegra més que s'aurora
Quant neix tan encantadora
Que fa des camp maravella,
Sa catòlica doncella
Que plena d'un sant fervor
Va procurant amb ardor
Adquirí els dòts més brillants
Que revestiren els Sants,
Bōn cōr, puresa y candor.

Va en so vestí molt honesta,
Y camina amb seriedat
Amb noblesa y magestat,
Y es amb so parlar modesta;
Y si al cas va à qualque festa
D'iglesia ó de societat
No du vestit escotat
Ni's brufa de brillants ni òr,
Sa qu'abriga en el séu cōr
Senzillesa y castedat.

Una reyna de sa pau
Y mare de sa armonía
De sa calma y sa alegría
¿No es vé, joves, que cercau?
Però cōm no la trobau
Desistiū de prendre estat.
No eus canseu tan aviat
Que tals qualidats tendrá
Aqueixa qu'eus mostrará
Obediēcia y caridat.

Del matrimoni es la glòria
Y du el marit encantat,
L'aplaca si está enfadat
Fentli de virtuts memòria,
Y en tota sa séua història
Se veu brillá sa inocēcia,
S'humildat y sa paciēcia,
Y conformació també;
Tal es sa dòna que té
Reservament y prudēcia.

¿Hey ha cōsa més hermosa
Que sia més apreciada
Cōm una jove educada
Per senda rēcta y virtuosa?
Si à qualitat tan honrosa
Reuneix un' altre escl-lēncia
Qu'es filla de sa sapiēcia,
Tendrá més encumbració;
Tal es sa que té passió
Per s'estudi y per sa ciēcia.

No hey ha fadrí que pens bé
D'els que vulgan prendre estat
Que no vaja remirat
Cercant lo que li convé.
Però deixaria fé
Sa séua investigació,
Luego qu'una proporció
D'una jove es presentás,
Que sòls per dòt li portás
Fanderia y devoció.

¿De que serveix sa bellesa
De cara y gracia d'es cōs
Y brillá més que ses flōs,
O si li espera riquesa,
Quant tota aquesta grandesa
Subjècta está à perdicíó?

Però semblant condició
No té sa que d' virtut;
Y axí es que jò no dupt
Qu' abarca es tresò milló.

—
En fin la qui-observará
Ses virtuts qu' aquí hem notades
Ses sendes més acertades
En aquest mon seguirá.
Còntre el vici triunfará,
Mantenguent amb diligència
Pura sa séua inocència,
Y després d' essé apreciada
En el mon y respectada,
Obténdrá el Cèl per herència.

UN IGNORANT.

XEREMIADES.

Desde avuy envant, per millorá ses condicions de vida d' aquest setmanari donantli unitat, tota sa correspondència, sia sa que sia, y tots els periòdichs de camvi se dirigiran a sa *Direcció de L' IGNORANCIA*, Moliners, 12. Palma.

La Juventud Artística amb un atent B. L. M. mos ha convidat en el Certamen artístich y literari que té pensat celebrá demà al mitx día en es Teatre-Circo Balear.

Procurarém assistirhi per doná conta d' una funció que será, se pòt dí, sa primera que se celebra a Palma d' una manera parecuda a ses d' els Jochs florals que son sa delicia de ses principals poblacions de fóra Mallorca.

Hem vist s' almanach que s' *Isleño* regala a sos subscriptors y está de lo milló. Cad' any introdueix poetas nous y augmenta de volúmen. Enguañy dú trabays molt notables. El recomanám.

Diumenge vespre la Rambla estava plena d' innocents ó ignocentes qu' havían acudit a la broma d' un periòdich que per celebrá el sant dia havia donat sa noticia de que s' il·luminarian amb llums elèctriques y que sa música al entretant hey tocaria. Nòltros còm a bons ignorants hey anàrem a veureu y hey trobàrem un fret... gens elèctrich.

Els vapors que venen des Continent ja no fan corantena. A poch a poch mos tornarém trobá amb estat normal.

¡Deu fassa que s' estiu qui vé els micròbis colèrichs hajan mòrt tots y no 'n qued cap per llevó d' esparraguera!

La Sala torna es doblés que li deixaren generosament els vecins de Palma,

per si al cas venia es còlera; y còm no es vengut vòl cumplí sa paraula que vá doná. Axò heu trobám molt ben fet. Sempre hauria d' essé La Sala tan formal, tan justa y tan consequent còm ara. Si al cas s' estiu qui vé volgués vení, es casi assegurat que tornarà trobá ubèrta sa bossa de tothom.

Setanta y pico de mils de duros varen gastá els mallorquins en billets de sa Rifa gròssa de Nadal.

¡Sabeu que suman els prèmis qu' han venguts? Ydó, poch més ó ménos una tercera part d' aquella suma.

De mòdo, que s' ambició d' essé richs mos ha fets mes pòbres; perqu' ara tenim trenta ó coranta mil duros manco que abans.

¡Quantes vegades sòl succehí axí!

Quant en es Moll se pegá foch aquell barco s' altre día no sabíam es perill que corriam. Figurauvós si fós ara s' incendi, quina amenassa no pesaria demunt nòltros tenguent pròp d' ell tres barcos carregats, un d' esperit, un de petròleo y un de pólvora.

¡Vaja uns veynats bons, per un barco que tenga sa desgracia d' encendrsè!

Els periòdichs d' avuy en día tenen interès en doná moltes notícies, y n' hi ha qualcun que totduna que sab una nòva seus' averiguá si es certa ja l' estampa y escampa. Després que tots els altres l' han copiada surt en qu' ellò que va dí no era axí sinó qu' era axidessá. Per lo mateix moltes d' aquestes nòves les hem de posá en corantena còm els apestats.

Deym axò perque si heu sentit a dí qu' havían sortits bandetjats a un camí de Santa Maria y havían robat tres xòts a un pagès y qu' aquest a pesá de dirlos «Preneu es xòts y no'm fassau mal» havia quedat en es siti amb sis ó sèt puñalades; no ben cregueu perqu' ara diuen que no hey ha *tales carneros*, ni puñalades, ni bandetjats; sinó que lo que va succehí fonch qu' uns carretés atropellaren un pagès y tengueren tan mal cò que ni sisquera s' aturaren a veure si li havían fet mal. Una còsa igual va succehí amb una dòna ara fa dos anys dins Manacor y encara no han afinat qui va essé.

Hey ha un' herba que es diu Cicuta que cap animal la menja per verinosa y que s' assembla molt a n' es juavert, perque ses fuyes son casi iguals. Ara ha succehit a Cataluña qu' a un diná d' una novia en lloch de juavert hey posaren cicuta y de coranta qu' eran n' han mòrt deu ó dotze ó quinze. S' en haurían mòrt més si no hey hagués haguda entre els

convidats una senhora doctora que té titol de metge y totduna que s' en temé fé du òli y en fé prendre a tothom en gran cantitat. Els qui no 'n volgueren prendre foren víctimes y una d' elles es el mateix novi.

Procuran estarli alèrta a n' aquesta herba, qu' abunda a Mallorca

Es Teatro de Palma está desgavellat. Tots els ignorants que no vulgan dursen xascos lo milló que pòden fé es no anarhi. S' altre día a les quatre des decapvespre no hey havia funció anunciada; a las 5 ja vérem cartells que deyan sa funció que s' havia de fé, y a les 6 ja hey havia un anunci nou, suspenguent sa funció. ¡Quanta varietat en tres hores!

Es cayguda una paret d' es camí de Valldemosa y no ha agafat ningú. L' any passat en caygué una d' es camí de sa Vileta y tampòch agafá cap persona. Còm aquest mal va de Ponent a Llevant, ara li tòca es torn de caure a sa paret de devant Son Campos, d' es camí de Buñola. Estauli alèrta, còm vos té avisat ja fa tres vegades L' IGNORANCIA, no fos còsa que aquest pich volgués agafá qualcú.

Els bons que pasturan per pròp de Ciutat han fét pò a unes señores que se passetjavan, segons diuen es periòdichs; y axò no es nou, perque cada día en fan de pò, y si no hey ha més desgracies es perque Deu no heu vòl. Nòltros recordám que sa fiya d' un célebre missé amich nòstro morí d' un susto que li donaren aquests bons, passetjantsè; y d' altres ne coneixém que també en conservan bones recordances de sustos iguals. Per lo mateix, ó que los tayan ses bañes ó que no surten de dins es vall.

Mes de cent mil telégrames ó partes telegràfichs han corregut enguañy p' els fils de ferro que atravessan sa nostra provincia.

Sort a rahó de 274 cada día.

Ara compreném es perque fan tan mala lletra es qui los escriuen. ¡Còm los han d' escriure tan de pressa!

A Sevilla, Málaga, Granada, Madrid y altres punts d' España hey ha hagut terremòtos fòrts que segons diuen han ocasionat un milenà de mòrts. Nòltros que varem essé ferits des mateix mal l' any 1834 y l' any 1851 y que devegades sentim qualche mica de moviment, no hem tengut fins ara res de nou. Procurém, pues, doná gracies a Deu p' el favó que mos fa y tenguent sempre present que no es mòu sa fuya del arbre sense la voluntat de Deu y qu' es milló mòdo de veurermós libres d' aquest mal

es viure cristianament y cumplí sos Manaments.

••

Va-t' aquí una oració aprovada p' el Papa, y amb 300 dies d' indulgència per cada pich que se resará. Es cosa fresca.

«Maria, Verge Immaculada, Mare de Deu y Mare nostra, mira sa guerra que de totes parts fan el Dimoni y el Mon a sa Fè catòlica; en la qual jò por lográ la eterna glòria, desitx amb la gracia de Deu viure y morí. Ausili d' els cristians, renova ses augustes victòries per salvar a los teus fiys. Plens de confiança en Tù fan es propòsit firme de no perteneixe may a societat d' heretges y sectaris. Presenta, santíssima Señora, els nostros propòsits a ton Divino Fill y alcanseu les gracies necessaries pera perseverar fins a la fi. Consola el Cap visible de la Iglesia, sostén del Bisbat catòlich, protegeix al Clèro y al Pòble que t' aclaman Reyna, y amb el poder de les teues súpliques fé qu' arrib prest el día en que totes les gents se repleguin en torn del Suprem Pastor. Amen.»

PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ

Diumenge 4 de Jané.

SANTS TIT, RIGOBERT, AQUILÍ Y COMPAÑS MARTIRS.

Coranthòres.—Comènsan a s' iglesia de Sant Miquèl, dedicades a la Mare-de-Deu de la Salut.

Funcions amb Nostr' Amo patent.—Es decapvespre a Sant Francesch, Socós, Sant Felip Neri, Caputxines, Sant Geróni, La Concepció y Santa Magdalena, dedicades al Còr de Jesús; s' horabaixa a Santa Eulari y a Montission.

Funcions Ilises.—Comunions a Montission a les 7 y mitja; a la Mercè a les 6 y mitja; a Sant Cayetano a les 7 y mitja; s' horabaixa a la Mercè la Bona Mort; es decapvespre el Rosari a Santa Catalina de Sena.

Correus.—Surt a les 8 des matí vapor per Ervissa y Alicant.

Costums.—Ses families van a cercá betlèms y a veure pastorells.

Efemerides.—1658. Els Jutges de l' Audiència desterraren de Mallorca al Prior del Carme perque los havia anatematizats.

Dilluns 5.

SANT TELESFORO PAPA Y MARTIR.

Coranthòres.—Segueixen a Sant Miquèl.

Funcions Ilises.—A Santa Creu, s' horabaixa, a Nòstra Señora de Lourdes. Matines a sa capella de Palacio.

Misses de difunts.—A La Seu, de les 5 y mitja fins a les 10, p' els associats a l' Oració de ses Coranthòres.

Correus.—A les 7 del matí sòl arribá el de València y a les 4 des capvespre surt es vapor per Mahó.

Costums.—Els atlòts van a sortí camí a n' els Reis amb atxes ó rests encesos y sonant còrns. Els nínets menuts deixan ses saba-

tetes al balcó, esperant trobarhí l' ondemá còses lònës.

Efemerides.—1387. Funeral a Mallorca d' En Pere IV.

Dimars 6.

✠ L' ADORACIÓ D' ELS REYS MAGOS

SANT GASPÀ, SANT MELSIÓN Y SANT BALTASÀR.

Coranthòres.—Acaban a Sant Miquèl.

Avuy comènsan ses misses d' els novís.

Funcions.—A les 7, s' exercici del Beato Alonso a Montission.

Correus.—Surt a les 4 es vapor cap a Barcelona.

Costums.—Els militars se sòen doná ses Bònes festes amb tarjetes.

Efemerides.—1882. Inauguració de la Jovintut Catòlica.

Vaticini des temps.—Sòl fé bon día molts d' anys.

Dimecres 7.

SANT JULIÀ BISBE Y MARTIR.

Coranthòres.—A les 3 des capvespre comènsan a Les Hermanites.

Funcions.—A s' horabaixa, a Sant Jaume, la Agonia del Señor.

Correus.—A les 5 arriba d' Ervissa y d' Alicant; a les 5 surt per Alcudia y Mahó.

Costums.—Festa en la vila de Campos.

Efemerides.—1579. Naufragá dins la Badia una nau amb 800 passatges.

Dijòus 8.

SANT CEFERÍ, SANT LLOCIA Y COMPAÑS MARTIRS

Coranthòres.—Segueixen a Les Hermanites.

Novenes.—Comènsa sa de Sant Antoni de Viana.

Funcions.—A l' Immaculada Concepció: a Santa Creu a les 7, a ses Caputxines a les 7 y mitja, a Sant Miquèl a les 11, a Sant Francesch a les 11 y un quart, a Santa Magdalena a s' horabaixa; a Sant Felip Neri a la Mare del Amor Diví.

Correus.—Arriba a les 12 de Barcelona per Alcudia, y a les 9 de Mahó.

Temps.—Quart minvant a les 3'47 de sa matinata, en Lliora.

Divendres 9.

S. VIDAL MARTIR Y STA. BASILISA VERGE

Coranthòres.—Segueixen a Les Hermanites.

Funcions.—L' Adoració de les Llagues a Sant Jaume y a Sta. Creu. Els Passos en el Socós.

Efemerides.—1644. Fonch viaticat amb gran solemnitat el Bisbe Don Joan Santander; assistinhi el Virey, els Jurats, tot es Clèro y molts de Cavallés.

Dissapte 10.

SANT GONZALO D' AMARANTE, CONFESSÓ

Coranthòres.—Acaban a Les Hermanites.

Funcions.—Felicitació del Dissapte a Sant Nicolau y a Sant Jaume.

Correus.—Arriba a les 7 es de Barcelona y a les 2 surt per Alcudia y Barcelona.

Efemerides.—1628. Rogatives solemnes per sa molta estrefenat d' aygo.

Temps.—Avuy, si no está ennigulat, será bona nit per observá els anells des planeta Saturno. amb una bona trompa de mirá lluny. Devés les 10 cercauló just en es Mitjorn.

PORROS-FUYES.

GEROGLIFICH.

NT

S C

RO

t m

còlera morbo

plena d'

ECSEMÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla Capd' any a un tamboré majó?
2. ¿Y Sant Silvestre a Santa Coloma?
3. ¿Y tots dos a una Fè d' errates?
4. ¿Y es prèmi gròs a n' es Còlera?

XARADA

Primera ven d' animal;
Dos y tres se sòl cantá;
Sa quarta y segona está
En qualsevòl Catedral;
Y es tot ben just y cabal
Dins cuynes se pòt trobá.

MESTRE GRINOS.

PREGUNTA.

¿Quin es el pronòstich mes barato de tots els publicats enguany?

CAVILACIÓ.

REGUANO

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.

FUGA DE VOCALS.

. l.s .nz. h. .c.b.t
s.s c.ns.ns v.d.t. m..
s. n. 'm d.n.s .l.gr..
m.r.r. d.s.sp.r.t

ENDEVINAYA.

De tothom som s' alegría
sa salut y es benestá
y muyr, triste recompensa,
cremat y martirizat.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

3 JANÉ DE 1885

Estampa de sa Viuda y fiys de D. P. J. Gelabert